

af søterritoriet, der er adskilt fra kysten — herunder fra øer og holme, som er undergivet ejendomsret — ved så dybt vand, f. eks. en sejrende, at der selv ikke ved lavvande kan vades dertil.

Som følge heraf må den, der uden for de nævnte lavvandede områder jager fra flydende båd, påse, at der ikke under sejladsen indtræder ebbe, som bevirker, at båden berører havbunden, idet man i så fald gør sig skyldig i overtrædelse af jagtloven. Dette vil navnlig være aktuelt under jagt nær ved en kyststrækning eller ved en af de såkaldte sandøer, der overskylles ved daglig højvande og derfor hører til søterritoriet.

Jagt fra fast stade som skydetønder, kasser, stativer m. m. vil også kun være tilladt på områder, der til enhver tid alene kan nås med båd, idet man i denne forbindelse har ment at kunne se bort fra befordring pr. fly. Jagt fra fast stade må derimod ikke udøves på områder, som man er sejlet til ved højvande eller daglig vandstand, hvis det er muligt at vade til de pågældende områder ved lavvande.

I *stk. 2* foreslås vadejagten og færdsel med skydevåben under vadning ligeledes begrænset til de ovenfor omhandlede lavvandede områder. Det vil således ikke være tilladt at udøve jagt under vadning på de ud for kysterne, øer og holme værende lavvandede områder.

Særligt bemærkes, at forbudet mod vadejagt m. m. uden for de nævnte områder også omfatter den jagtberettigede til kyststrækningen, da adgangen til jagt på søterritoriet bør være ens for alle jægere i modsætning til den nuværende retstilstand, hvorefter det i *JL. § 5* indeholdte forbud mod jagt ved vadning ud for kysten ikke antages at omfatte den jagtberettigede til den pågældende kyststrækning.

I *stk. 3* foreslås en række undtagelser fra det i *stk. 2* indeholdte forbud mod jagt og færdsel med skydevåben uden for de i *stk. 1* omhandlede lavvandede områder.

Bestemmelsen i *litra a* er fundet påkrævet, da fartøjer, der agtes benyttet til jagt på søterritoriet, ofte ikke vil være forføjede på kysten, men opankret på søterritoriet; det bør derfor være tilladt at vade med uladt skydevåben ad den korteste vej mellem et fartøj, der er eller agtes anvendt til befordring eller jagt, og den nærmeste kyststrækning, hvor skydevåben lovligt kan medbringes. Medbringes båden, f. eks. pr. automobil, må den følgelig, såfremt også skydevåben medbringes, sættes i vandet et sted, hvor vandstanden er så høj, at den kan flyde, f. eks. fra en havnemole. Ved kyststrækninger, hvor jægeren lovligt kan medbringe skydevåben, er der tænkt på kystarealer, hvor jægeren har jagtret

eller af den jagtberettigede har fået tilladelse til at jage, samt endelig hvor veje, der er åbne for almindelig færdsel, fører direkte ned til søterritoriet, jfr. forslaget § 10, *stk. 1*, og bemærkningerne til § 10, *stk. 2*.

På lignende måde må den jagtberettigede til en ø eller holm kunne færdes mellem øen og den nærmeste kyststrækning, hvor skydevåben lovligt kan medbringes.

I *litra b* foreslås det at lovfæste gældende retspraksis, hvorefter det er tilladt ved vadning at sætte sig i besiddelse af lovligt skudt vildt, der falder på områder af søterritoriet, hvor jagt ved vadning i øvrigt er forbudt, — dog under forudsætning af, at skydevåben ikke medbringes. Under tilsvarende omstændigheder må en jagtberettiget til en kyststrækning afhente vildt, der er skudt fra hans jagtgrund.

Det findes endeligt, som foreslået i *litra c*, rimeligt, at den jagtberettigede til kyststrækningen trods vadejagtsforbudet får adgang til uden medbringelse af skydevåben at afdrive eller lade afdrive de på søterritoriet værende rør- og sivbevoksninger for vildt, når bevoksningen ligger i forbindelse med hans jagtgrund, idet ikke blot andefugle, men også fasaner og andet standvildt erfaringsmæssigt søger tilhold disse steder.

Stk. 4 er en ny bestemmelse. — Af *stk. 1*, jfr. *stk. 2*, fremgår, at de foreslåede særlige regler om jagt under vadning og fra fast stade på søterritoriet ikke omfatter jagt fra is. Efter forslaget må jagt fra is således — i lighed med jagt fra flydende båd — udøves fra højeste daglige vandstandslinie. I strenge isvintre vil landbrugsministeren efter forslaget § 29 kunne forkorte jagttiden for andefugle, f. eks. dykænder, når forholdene gør det påkrævet, jfr. *JL. § 16*, *litra b*, men efter jagtorganisationernes opfattelse vil det oftest ikke være påkrævet at påbyde en generel fredning, idet der, selv om de indre farvande er helt eller delvis lagt til med is, almindeligvis andre steder vil være store isfri områder med rigelig adgang for dykænderne til at skaffe sig tilstrækkelig føde. Den nødvendige beskyttelse af dykænder i strenge isvintre findes mere hensigtsmæssigt at kunne gennemføres ved at kombinere særfredning i medfør af forslaget § 29 med et påbud om, at jagt uden for den særfredede del af søterritoriet kun må udøves fra flydende båd, pram eller andet fartøj. I *stk. 4* foreslås tilvejebragt hjemmel til udfærdigelse af et sådant påbud.

Til foranstående kan føjes, at jagt fra is ofte vil være udelukket allerede af den grund, at al færdsel på isen såvel i havne som ud for kysterne i henhold til derom udstedt politibekendtgørelse er forbudt,